

Hódmezővásárhely, 1912. január 21. – Hódmezővásárhely, 1997. december 7.

Apja földmunkás volt. Fia hat elemiit végzett, majd 1926-tól 1929-ig kőműves mesterséget tanult. Felszabadulása után néhány hónapig a Shell Kőolaj Rt.-nek a csepeli Szabadkikötőben lévő telepén kapott munkát, lakásépítkezésen dolgozott. 1930-tól 1936-ig kisebb megszakítással, munkanélküli volt. 1936–1938-ban a fővárosban a Ganz és Társa Villamossági, Gép-, Vagon- és Hajógyár Rt.-nél helyezkedett el kőművesként. 1939-től 1944-ig alkalmi munkákból tartotta el családját. A Szociáldemokrata Párt tagja volt, s 1940-től a Magyar Építőmunkások Országos Szövetségében is tevékenykedett. 1944 márciusában behívták katonának, 1944. novemberben hazatért az orosz frontról, belépett a Magyar Kommunista Pártba, bekerült a hódmezővásárhelyi csoport vezetőségébe is. 1944. novembertől 1948. májusig a hódmezővásárhelyi szakmaközi bizottság titkári tisztét töltötte be. 1944. november 24-étől a helyi képviselő-testület tagja. December 18-án választották be az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945 januárjától a helyi nemzeti bizottság jegyzője, majd titkára. Nem lépett át az MDP-be. 1951 januárjáig az Út- és Vasútépítő Vállalat ercsi, siroki és paksi telephelyein adminisztrátor és pénztáros, majd 1951. júniustól 1955. augusztusig a Csongrád Megyei Tatarozó és Építő Vállalatnál bérszámfejtő. Innen a Hódmezővásárhelyi Építőipari Ktsz.-hez került, utókalkulátorként és belső ellenőrként alkalmazták. 1972. márciusban nyugdíjazták. 1957 májusában csatlakozott az MSZMP-hez.